

Manolo Hugué. *Torero dempeus*. Bronze, 1931.

començar com a pintor i que només va esculpir els darrers quinze anys de la seva vida.

D'en Pau Gargallo es presentaven obres en les que es podia apreciar el gust per les formes arrodonides i el pas de la transformació de la figura cap al cubisme. No va trencar totalment amb el realisme. Buscava sempre l'equilibri en quant a l'inclusió de zones massisses i zones buides, per mitjà de les quals jugava amb la llum i les ombres per crear la sensació de volum. Aconsegua crear amb gran expressivitat mitjançant les formes. En els dibuixos exposats s'apreciava el gust pel moviment i per les línies corbes.

Una exposició de gran talla que ens permetia conèixer i relacionar a tres escultors que han influenciat en l'escultura del segle XX marcant un progrés i una evolució creativa de gran importància.

ARTS

Centenari de Wifredo Lamm

Joan Cuscó

En el Saló Modernista de la Caixa de Sabadell s'exposa del 9 d'abril al 9 de juny "L'ull del tigre. Dibuixos 1943-1958" del Museu nacional de Bellas Artes de L'Havana, en commemoració del centenari de Wifredo Lamm. Lam va néixer a Sagua la Grande, Cuba, 1902, i morí a París el 1982. Era fill de comerciant xinès de Canton. La seva mare era una mulata d'arrels espanyoles i africanes. Ben jove, als 21 anys, exposa a L'Havana i després agafa un vaixell que el durà a Espanya, on residirà fins el 1938. Participa en la defensa de la República espanyola. És hospitalitzat a Catalunya i en la mateixa clínica coneix l'escultor Manolo Hugué, el qual li donà una carta de presentació per Picasso. El 1938 es trasllada a París, coneix Picasso i té contactes amb Michel Leiris, Joan Miró, Paul Eluard, Pierre Matisse, George Braque...

Fa la primera exposició a París i en esclatar la guerra, el 1941 ha d'emprendre un viatge que passa pel camp de concentració de La Martinica, per Santo Domingo i el retorn a L'Havana. Retorna a París uns anys després, sense deixar d'anar a Cuba, on passa temporades. Manté la seva projecció internacional amb noves exposicions arran del món. El 1978 pateix una embòlia que l'obligarà a desplaçar-se amb cadira de rodes. El 1982, després d'haver exposat a la Galeria Pierre Matisse de Nova York, mor l'11 de setembre a París.

Aquesta exposició ja ha estat presentada a les Illes per Sa Nostra-Caixa Balears i després de Sabadell serà presentada per Caja Duero.

En l'obra d'aquest artista predominen els temes afro-cubans. Els seus dibuixos, però, són punt de partida de moltes obres significatives i ens introdueixen en el seu particular univers creatiu. Conformen un sistema iconogràfic molt personal constituït per figures imaginàries, reals, abstractes; sobrietat de colors, però desbordants d'una força tellúrica vital que ell tradueix en imatges.

Se suposa que Lamm, el 1938 va passar per Sabadell. Ara, amb aquesta exposició commemorativa que ens ofereix Caixa de Sabadell (que n'ha editat el catàleg), amb la seva obra el tenim ben representat.

Wifredo Lam
Animal. 1954.
Tinta i paper
retallat i enganxat
damunt cartró
Peter Borough.
45 x 62 cm.